

Preocupant augment dels accidents laborals i les malalties professionals

La prevenció dels riscos laborals no va bé. L'anàlisi de les dades dels accidents de treball i les malalties professionals del 2017 amb motiu del 28 d'Abril, Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball, són preocupants.

Unes dades que confirmen, entre d'altres, diverses tendències. En primer lloc l'augment del nombre absolut d'accidents amb baixa, que passen de 89.147 el 2016 a 92.243 el 2017. Segonament, el creixement descontrolat de l'índex d'incidència (nombre de treballadors accidentats per cada 100.000) dels accidents dels treballadors eventuals *versus* els indefinits. En tercer lloc, l'augment dels accidents *in itinere* per sisè any consecutiu. Unes dades que s'agreugen quan revisem les dades de les declaracions de les malalties professionals, que si bé és cert que han disminuït per la via de la declaració del quadre del RD 1299/2006, de malalties professionals del sistema de la Seguretat Social, però, en canvi, han augmentat, i molt, les malalties que venen per la via dels accidents de treball. D'aquest fenomen, del qual els treballadors i treballadores es veuen en la tessitura d'empendre una batalla legal amb la Seguretat Social, en són molt culpables les mútues patronals d'accidents de treball.

Les mútues obstaculitzen i restringeixen de forma sistemàtica la declaració de malaltia professional que han de fer els treballadors i treballadores quan han perdut la salut, i a sobre presumeixen, als mitjans de comunicació, del retorn de recursos a l'Estat quan haurien d'estar a disposició de la recuperació de la salut perduda dels treballadors i treballadores. Després continuen posant-se la medalla de l'eficiència i acaben per demanar més canvis legislatius per gestionar les baixes comunes de les persones en actiu, que, a més, crearien un sistema diferenciat de persones útils per treballar i persones jubilades o passives més deficitari encara en termes de recursos per a la sanitat pública.

Les mútues obstaculitzen i restringeixen de forma sistemàtica la declaració de malaltia professional que han de fer els treballadors i treballadores quan han perdut salut

Prevenió sense recursos

La prevenció de riscos laborals (PRL) tampoc va per bon camí. L'augment dels accidents és resultat d'unes pràctiques preventives mancades de recursos i de la participació de la direcció de l'empresa i dels responsables productius, que veuen la PRL com una despesa en comptes d'una inversió. Així, des d'aquesta perspectiva, és com es desferma una lluita acarnissada de les empreses de prevenció, les quals, per aconseguir el contracte de prestació de serveis, arriben a no cobrir els mínims exigibles quant a temps de dedicació, investigació dels accidents, actualització documental i seguiment de la PRL a les empreses. Avui, el guanyador d'aquesta irresponsable carrera de la PRL és Quirón prevenció com a paradigma de l'oferta preventiva de baix cost.

Per últim, i el més indignant de tot, és l'intent d'ignorar els representants dels treballadors i treballadores prenent situar-los en el paper d'espectadors. A CCOO ho tenim més que comprovat: on els delegats i delegades de CCOO participen activament i assumeixen el paper que els correspon segons el que estableix la Llei de prevenció de riscos laborals (LPRL), és a dir, on són tinguts en compte tant per la direcció de l'empresa com pels tècnics en prevenció com uns agents imprescindibles per a l'èxit de la PRL, els bons resultats no triguem a arribar. Un cop més, la tasca dels representants de CCOO als centres de treball produeix beneficis per a unes millors condicions de treball i, en aquest cas, per a la seguretat i la salut dels treballadors i treballadores. ■ **Francesc Montoro**